

نیم‌نگاهی بر ساز و کار قیمت‌گذاری بر کالا‌های اساسی مردم

بخش اقتصاد– قیمت‌اقلام اساسی، یکی از مناقشه‌برانگیزترین موضوعات حوزه اقتصادی است، که در این گزارش مورد بررسی قرار می‌گیرد.

یکی از جدی‌ترین دغدغه‌های مردم و جامعه به قیمت‌اقلام و کالا‌های اساسی معطوف می‌شود و این موضوعی است که به روشنی با ملاحظه و مشاهده مطالبات مردمی قابل اثبات خواهد بود.

اهمیت قیمت کالا‌های اساسی برای مردم، از این جهت است که در صورت پایین بودن نرخ اقلام این‌چنینی، امکان مدیریت اقتصادی زندگی به نحو هر چه مطلوب‌تری فراهم خواهد شد و در نقطه مقابل در صورت افزایش نرخ کالا‌ها و اقلام اساسی، شرایط برای مدیریت اقتصادی خانوار‌ها از سوی سرپرستان خانوار سخت و دشوار می‌شود و این موضوع به صورت مستقیم بر روی کیفیت و استانداردهای زندگی بخش قابل توجهی از اقشار جامعه اثرگذار خواهد بود.

اهمیت این امر به میزانی است که یکی از ملک‌های سنجش میزان فقر در جامعه، به امکان و میزان سهولت تأمین اقلام و نیازهای اساسی مردم از سوی سرپرستان خانوار معطوف می‌شود.

با چنین اوصافی، قیمت‌گذاری و نرخ‌گذاری اقلام اساسی و ساز و کار و فرآیندی که برای تحقق این امر طی می‌شود از اهمیت بسیاری برخوردار است فلذا در ذیل این گزارش تلاش می‌شود ابعاد هر چه بیشتری از این ساز و کار و فرآیند نرخ‌گذاری اقلام اساسی مورد بررسی و واکاوی قرار گیرد.

از مطالبه مردم برای کاهش قیمت‌ها تا اصرار واحدهای تولیدی بر افزایش قیمت‌ها

بدون تردید، از ابتدای سال جاری تاکنون اقتصاد کشور یکی از سخت‌ترین دوران خود را تجربه کرد، سختی که در نوسانات شدید قیمتی، به صورت محسوسی ظهور و بروز پیدا کرد که البته بخشی از آن ریشه در افزایش نرخ ارز داشت که به دلیل پدیده چسبندگی قیمت‌ها، علی‌رغم کاهش قابل توجه نرخ ارز، شاهد بروز تغییرات جدی در نرخ اقلام و محصولات اساسی و حتی غیراساسی مورد نیاز مردم نبوده ایم.

واقعیت صحنه اقتصادی کشور این است که هزینه‌های زندگی به شدت افزایش یافته و طبیعتا در چنین شرایطی، یکی از جدی‌ترین مطالبات مردم به کاهش قیمت‌ها معطوف می‌شود در نقطه مقابل شاهد نوعی از مقاومت از سوی بسیاری از تولیدکنندگان و حلقه‌های فعال در عرصه توزیع برای افزایش قیمت‌ها هستیم. فارغ از موضوع سوداگری برخی از افراد و گروه‌های فعال در عرصه اقتصادی کشور، بخشی از این مقاومت‌ها و انگیزه‌ها برای بالا بردن قیمت‌ها، ریشه در این واقعیت دارد که شرایط اقتصادی برای اکثریت نزدیک به اتفاق افراد جامعه سخت شده و به تبع در چنین شرایطی، بصورت طبیعی بخش قابل توجهی از افراد و گروه‌های اجتماعی تلاش می‌کنند با بالا بردن قیمت محصولات تولیدی خود و یا افزایش قیمت‌ها از سوی صنوف توزیع کننده، امکان تأمین معاش خود و خانواده خویش را به نحو مطلوب و سهل‌تری فراهم سازند و در واقع امر، بسیاری از گروه‌هایی که در حال حاضر برای افزایش قیمت‌ها تلاش می‌کنند (فارغ از افراد و گروه‌های سوداگر) در شرایط عادی و طبیعی اقتصادی، میل و انگیزه‌ای برای بالا بردن قیمت‌ها نخواهند داشت.

به واقع تولید کننده‌ای که تلاش می‌کند کالا‌ها و محصولات تولیدی خود را با قیمت بالاتری به بازار عرضه نماید، در صحنه‌های دیگر اقتصادی کشور، کاهش قیمت‌ها را طلب می‌کند و این تناقض‌ها بیانگر سخت‌تر شدن شرایط اقتصادی حاکم بر جامعه است که امروزه برای تمامی گروه‌ها و طیف‌های اقتصادی به صورتی ملموس قابل احساس است و اثبات آن نیازی به تئوری پردازی، نظریه پردازی و یا تحلیل داده‌های موجود در جامعه ندارد.

افزایش قیمت مواد اولیه و بالا رفتن هزینه‌های تمام شده، اصلی‌ترین عامل در افزایش قیمت‌ها است

حوزه خزائی، یکی از تولیدکنندگان فعال در عرصه مواد غذایی در غرب استان

{اقتصاد}

نیم‌نگاهی بر ساز و کار قیمت‌گذاری بر کالا‌های اساسی مردم

تهران، در گفت‌وگو با اقتصادی باشگاه خبرنگاران جوان، در تشریح علل و عوامل موثر در انگیزه افزایش قیمت کالا‌ها از سوی تولید کنندگان اظهار کرد:در حال حاضر، هزینه‌های تولید در کشور به میزانی افزایش یافته که علی رغم بالا رفتن نسبی قیمت‌ها و نرخ بسیاری از محصولات، فعالیت در بسیاری از حوزه‌های تولیدی برای تولیدکنندگان سخت و دشوار شده است.

وی افزود: بالا رفتن هزینه‌هایی همچون آب، برق، گاز، دستمزدها، نرخ عوارض و مالیات ها، دشواری در تأمین مواد اولیه و افزایش قابل توجه قیمت مواد مذکور، همگی مزید بر علت شده تا تولید کنندگان برای افزایش محصولات تولیدی خویش تلاش کنند، اما بعضا به صورتی غیر منصفانه این موضوع به سوداگری و

سخت و دشوار می‌شود و این موضوع به صورت مستقیم بر روی کیفیت و استانداردهای زندگی بخش قابل توجهی از اقشار جامعه اثرگذار خواهد بود.

اهمیت این امر به میزانی است که یکی از مل‌ک‌های سنجش میزان فقر در جامعه، به امکان و میزان سهولت تأمین اقلام و نیازهای اساسی مردم از سوی سرپرستان خانوار معطوف می‌شود.

با چنین اوصافی، قیمت‌گذاری و نرخ‌گذاری اقلام اساسی و ساز و کار و فرآیندی که برای تحقق این امر طی می‌شود از اهمیت بسیاری برخوردار است فلذا در ذیل این گزارش تلاش می‌شود ابعاد هر چه بیشتری از این ساز و کار و فرآیند نرخ‌گذاری اقلام اساسی مورد بررسی و واکاوی قرار گیرد.

واقعیت صحنه اقتصادی کشور این است که هزینه‌های زندگی به شدت افزایش یافته و طبیعتا در چنین شرایطی، یکی از جدی‌ترین مطالبات مردم به کاهش قیمت‌ها معطوف می‌شود در نقطه مقابل شاهد نوعی از مقاومت از سوی بسیاری از تولیدکنندگان و حلقه‌های فعال در عرصه توزیع برای افزایش قیمت‌ها هستیم. فارغ از موضوع سوداگری برخی از افراد و گروه‌های فعال در عرصه اقتصادی کشور، بخشی از این مقاومت‌ها و انگیزه‌ها برای بالا بردن قیمت‌ها، ریشه در این واقعیت دارد که شرایط اقتصادی برای اکثریت نزدیک به اتفاق افراد جامعه سخت شده و به تبع در چنین شرایطی، بصورت طبیعی بخش قابل توجهی از افراد و گروه‌های اجتماعی تلاش می‌کنند با بالا بردن قیمت محصولات تولیدی خود و یا افزایش قیمت‌ها از سوی صنوف توزیع کننده، امکان تأمین معاش خود و خانواده خویش را به نحو مطلوب و سهل‌تری فراهم سازند و در واقع امر، بسیاری از گروه‌هایی که در حال حاضر برای افزایش قیمت‌ها تلاش می‌کنند (فارغ از افراد و گروه‌های سوداگر) در شرایط عادی و طبیعی اقتصادی، میل و انگیزه‌ای برای بالا بردن قیمت‌ها نخواهند داشت.

به واقع تولید کننده‌ای که تلاش می‌کند کالا‌ها و محصولات تولیدی خود را با قیمت بالاتری به بازار عرضه نماید، در صحنه‌های دیگر اقتصادی کشور، کاهش قیمت‌ها را طلب می‌کند و این تناقض‌ها بیانگر سخت‌تر شدن شرایط اقتصادی حاکم بر جامعه است که امروزه برای تمامی گروه‌ها و طیف‌های اقتصادی به صورتی ملموس قابل احساس است و اثبات آن نیازی به تئوری پردازی، نظریه پردازی و یا تحلیل داده‌های موجود در جامعه ندارد.

حوزه خزائی، یکی از تولیدکنندگان فعال در عرصه مواد غذایی در غرب استان

سودجویی از فضای موجود تعبیر می‌شود که به اعتقاد بنده این نگرش صحیح و منطقی نیست.

خزائی گفت: فعالان حوزه تولید، تافته‌ای جدا بافته از جامعه نیستند و قطعا در صورت تنگ‌تر شدن عرصه برای تسهیل معیشت خانوارها و افراد و گروه‌های اجتماعی، این شرایط برای فعالان حوزه تولیدی نیز جاری است، زیرا این گروه، همانند مردم در همین اقتصاد و شرایط حاکم بر آن زیست می‌کنند.

این فعال در حوزه تولید محصولات غذایی در ادامه بیان کرد: متأسفانه ما در تنگناهایی جدی قرار داریم از یکسو در صورت افزایش قیمت‌ها با واکنش دستگاه‌های ذی ربط مواجه می‌شویم و اساسا با بالا رفتن قیمت‌ها امکان فروش محصولات تولیدی ما و امثال ما در بازار سخت و دشوار می‌شود و از دیگر سو در شرایط فطلی و با نرخ‌های کنونی، استمرار فعالیت‌های تولیدی مقرون به صرفه نیست.

یاسر تقوایی یکی از فعالان حوزه توزیع و پخش لوازم التحریر در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصاد و انرژی گروه اقتصادی باشگاه خبرنگاران جوان، با اشاره به افزایش قیمت اقلام و محصولات مرتبط با این صنف اظهار کرد: در ارتباط با

بسیاری از کالا‌های موجود در فروشگاه‌های عرضه لوازم التحریر، حاشیه سود بسیار اندک است و به واقع فعالان این عرصه صرفا به واسطه جوری جنس نسبت

به خرید و عرضه آن مبادرت می‌ورزند.

وی افزود: در صورت عرضه چنین اقلامی با قیمت‌های بالاتر، امکان فروش آن سخت می‌شود و این موضوع باعث می‌شود گردش پول و سرمایه ما در این صنف به نحو مطلوبی انجام نپذیرد و ما نیز در این شرایط دچار استیصال شده ایم.

نیم‌نگاهی بر زنجیره‌ای که به قیمت تمام شده ختم می‌شود

چندی پیش، ابوالحسن خلیلی، عضو اتاق بازرگانی تهران در گفت‌وگو با رسانه‌ها،

در تشریح فرآیندی که به قیمت‌گذاری کالا‌ها و محصولات ختم می‌شود، گفت:



به کار کارشناسی دستگاه‌های ذی ربط همچون سازمان حمایت ورود کرده و در کارگروه اصلی درباره آن تصمیم‌گیری خواهد شد.

وی می‌گوید: سازمان حمایت به واسطه بانک اطلاعاتی که ۵۹ قلم کالای اساسی در آن لحاظ شده، پایش مورد نظر را منظور می‌کند و در فرآیند تصمیم‌گیری در چارچوب مصوبات بالادستی اقدام می‌شود. معاون نظارت بر کالا‌های مصرفی و شبکه‌های توزیعی اقتصادی سازمان حمایت در ادامه بیان می‌کند: در ارتباط با امر قیمت‌گذاری، کالا‌ها و اقلام مورد نیاز، به چند گروه تقسیم‌بندی می‌شوند و برخی اقلام همچون شیر، روغن، پنیر، شکر، ماست، آرد و نان که در قالب کالا‌ها و محصولات گروه یک به شمار می‌روند، قیمت‌گذاری‌ها توسط دولت انجام می‌شود و نظارت و کنترل شدیدی بر آن اعمال می‌شود.

وی می‌افزاید: در ارتباط با کالا‌های گروه دیگر نیز، قیمت‌گذاری‌ها بر مبنای شرایط بازار، عرضه و تقاضا و … انجام می‌شود، اما رصد و پایش لازم توسط سازمان عملیاتی می‌شود و در صورت لزوم سازمان نسبت به ارائه راهکار، اقدامات مقتضی را در دستور کار قرار می‌دهد.

نرخ‌گذاری کالا‌ها و محصولات موجود در بازار، تابع شرایط متعددی است و به تبع کنترل و تنظیم بازار، مستلزم مجموعه‌ای از اقدامات به هم پیوسته خواهد بود که با همسویی و هم‌افزایی این اقدامات، خروجی نهایی حاصل می‌شود.

در پایان نمی‌توان این واقعیت را نادیده انگاشت که در بسیاری از حوزه‌ها، امکان نرخ‌گذاری دستوری وجود ندارد و اساسا حصول چنین امری، منطقی نیست، بنابراین می‌باید با افزایش شفافیت و ایجاد رونق اقتصادی و ارتقای قدرت خرید مردم، فضای مثبت و سازنده تری در صحنه اقتصادی و بازار کشور و نظام عرضه و تقاضا ایجاد شود که یقینا در سایه چنین توفیقی، منافع تولیدکننده و مصرف‌کننده توامان با یکدیگر حفظ خواهد شد و اقتصاد کشور در شرایطی عادی و طبیعی به حرکت خود ادامه خواهد داد.

مهندس امیر جانبازی، سرپرست فرمانداری لاهیجان در جلسه شورای اداری شهرستان خبر داد:

جذب صد درصدی تسهیلات بخش کشاورزی لاهیجان

سال‌های اخیر با توجه به پیشرفت جامعه در فعالیت‌های خود نگاه جدیدی را آغاز کرده است و ارایه خدمات پستی از حالت سنتی به هوشمند ارتقا یافته است، به طوری که در سال‌های اخیر تمام کامیون‌های حمل‌محتویات ومحموله های پستی به سیستم ج-ج-آسمجهز شده اند.
مدیرکل جدید پست گیلان با تأکید بر اینکه در چهار الی پنج سال اخیر جهش بلندی در خدمات پستی انجام شده است افزود استانداردهاسازی خدمات پستی مثل الکترونیکی کردن خدمات و سامانه سیماک از پروژه های جدید شرکت پست بوده است .

درداماده حجت الاسلام علیزاده رییس دادگستری لاهیجان با اشاره به اینکه مشکلات اقتصادی کشور و جامعه حجم پرونده های مالی را در دادگستریها و تعهدات مالی را کاهش داده است گفت واقعا افرادی را می شناسم که درگذشته امین مردم بودند و به تمام تعهدات خود در معاملات به خوبی و در اسرع وقت و قانونی عمل می کردند اما در ماههای اخیر به دلیل عدم گردش مالی شفاف و مناسب در کشور نمی توانند به تعهدات خود عمل کنند و تعدادی از آنان کارشان به دادگاه و مراکز قضایی افتاده است،بوی در ادامه با اشاره تصویب قانون پیش فروش ساختمان در سال ۸۹ و آیین نامه اجرایی آن در سال ۹۵ از مشکلات اجرایی آن در سال‌هایی اخیر خبر داد که به دلیل سواستفاده بعضی از مشاورین املاک و سود وجوهات تعدادی ازشهروندان دچار خسران شدند.

در این جلسه نیکفر نماینده مردم شهرهای لاهیجان وسباهکل در مجلس با انتقاد ازاجرای طرح کشت فرا سرزمینی از کاهش بودجه ۴۸میلیارد تومانی به ۸میلیارد در بودجه سال جاری در طرح تجهیز اراضی شالیکاری انتقاد کرد وگفت اجرای طرح کشت فراسرزمینی امنیت غذایی و سلامت مردم را به خطر خواهد انداخت.
دکتر نیکفر با اشاره به حملات متعدد بیولوژیکی در سالهای اخیر به ایران گفت در اثر این حملات تاکنون بسیاری از هموطنان به بیماریهایی نظیر سرطان مبتلا و بسیاری نیز جان خودشان را از دست داده اند،(لازم به یادآوری است جنگ بیولوژیکی مد نظر دکتر نیکفر به جنگی گفته می شود که کشورها با استفاده از عوامل بیولوژیکی اعم از باکتریها،ویروسها،فآرچهرا، وفراورده های آنها به منظور اهداف خصمانه برای کشتن یا ناتوان ساختن انسانها،جانوران یا گیاهان است)،دکتر نیکفر در ادامه با انتقاد از عدم حضور سخنگوی شورای شهر لاهیجان در جلسه شورای اداری تأکید کرد مسوولان باید سعه صدر بیشتری در برخورد با مسائل و مشکلات داشته باشند و آستانه تحمل خود را بالاتر ببرند که در این لحظه حجت الاسلام صدیق امام جمعه لاهیجان خطاب به حاضرین گفت: البته دکتر نیکفر باید ابتدا از خودشان شروع کنند که این جمله امام جمعه لاهیجان خنده بلند حاضرین را به دنبال داشت.

چرتکه

سرنوشت خودکفایی روغن چه می‌شود؟



بخش اقتصاد– در شرایطی که وزیر جهاد کشاورزی معتقد است که اگر متوسط تولید محصولات کشاورزی به یک‌سوم رکورد تولید کشاورزان نمونه برسد، مشکلات کشور حل می‌شود، بودجه سال آینده برای توسعه کشت دانه‌های روغنی که به گفته او شش‌برابر افزایش یافته، شش‌برابر کمتر از امسال شده است. در این شرایط مشاور حجتی تأکید کرد که اگر این بودجه اصلاح نشود، به واردات کمک کرده‌ایم نه تولید داخل!

به گزارش ایسنا، توسعه کشت دانه‌های روغنی از ابتدای روی کار آمدن محمود حجتی در دولت یازدهم به عنوان وزیر جهاد کشاورزی، در دستور کار این وزارتخانه قرار گرفت و مقرر شد برنامه‌ای برای توسعه کشت دانه‌های روغنی در نظر گرفته شود. نهایتا پس از سال‌ها تلاش برای افزایش تولید دانه‌های روغنی در کشور برنامه‌ای نوشته شد که در بازه زمانی ۱۰ ساله ضریب خودکفایی تولید روغن در کشور به ۷۰ درصد برسد و قاعدتا نتیجه این برنامه کاهش واردات روغن خام به همین میزان خواهد بود.

این در حالی است که در سال‌های ابتدایی دولت یازدهم واردات روغن خام که البته ثبت سفارش آن‌ها از دولت گذشته آغاز شده بود، به بیش از سه میلیارد دلار در سال هم می‌رسید و این روند در سال‌های گذشته کنترل شد، به‌گونه‌ای که براساس آمار تجارت خارجی محصولات کشاورزی در ۱۲ ماهه سال ۱۳۹۶ بالغ بر یک میلیارد و ۱۹۵ میلیون دلار انواع روغن نباتی و حیوانی به کشور وارد شد. جالبتر از همه اینکه وزارت جهاد کشاورزی که طرح توسعه کشت دانه‌های روغنی را در دستور کار خود قرار داده است، سال آینده نمی‌تواند به اهدافش در این زمینه برسد چرا که بودجه در نظر گرفته شده برای توسعه کشت دانه‌های روغنی در لایحه بودجه سال آینده به کمتر از یک ششم بودجه مصوب امسال، یعنی ۴۵ میلیارد تومان رسیده است! آن هم در شرایطی که به گفته محمود حجتی تولید کلزا در سال جاری دو برابر پارسل و شش برابر دو سال گذشته شده است!

این رابطه علیرضا مهاجر – مشاور وزیر جهاد کشاورزی و مجری طرح دانه‌های روغنی – به ایسنا گفت: بودجه مصوب برای کشت دانه‌های روغنی در سال جاری ۳۰۰ میلیارد تومان است و سال آینده به ۴۵ میلیارد تومان یعنی یک ششم امسال رسیده که این مساله به خودی خود کمک کردن به واردات خام روغن نباتی است نه تولید بیشتر و افزایش ضریب خودکفایی که در برنامه‌های کوتاه مدت، میان مدت و طولانی مدت در این بخش مورد تأکید قرار گرفته است.

وی افزود: اگر می‌خواهیم واردات روغن کم و کمتر شود و در تولید این محصول استراتژیک و اساسی به خودکفایی برسیم، باید همه کمربندهایمان را محکم‌تر ببندیم و مجلس شورای اسلامی و دولت و وزارت جهاد کشاورزی و حتی همه مردم کمک کنند تا این نقیصه بزرگ را جبران کنیم و در غیر این صورت نخواهیم توانست به این اهداف برسیم.

مهاجر تصریح کرد: بودجه در نظر گرفته شده برای توسعه کشت دانه‌های روغنی باید افزایش پیدا کند و ترمیم شود و نرخ خرید تضمینی دانه‌های روغنی داخلی نیز که دو سال است افزایش نیافته، باید با رشد ۴۰ درصدی قیمت مواجه شده و حداقل هر کیلوگرم کلزا ۳۵۰۰ تومان خریداری شود، چرا که در غیر این صورت هیچ کسی سال آینده کلزا نمی‌کارد.

وی درباره اینکه چه برنامه‌ای برای توسعه کشت دانه‌های روغنی در کشور وجود دارد، گفت: پتانسیل تولید دانه‌های روغنی و به طور کلی محصولات کشاورزی به‌گونه‌ای است که وقتی وارد استان‌ها و مزارع کشور می‌شویم نه تنها برای ۷۰ میلیون نفر، بلکه برای ۱۴۰ میلیون نفر هم می‌توانیم غذا تهیه کنیم.

وی تأکید کرد: برای افزایش ضریب خودکفایی روغن برنامه ۱۰ ساله داریم که ضریب آن را به ۷۰ درصد برسانیم و این مساله منوط به کمک مجلس شورای اسلامی و دولت است و در حالیکه برخی می‌گویند تولید دانه‌های روغنی به دلیل آب‌بر بودن قابل توسعه نیست، باید گفت که کلزا به هیچ وجه محصول آب‌بری نیست و میزان مصرف آب برای تولید هر کیلوگرم کلزا کمتر از گندم بوده چرا که در فصل پاییز کشت می‌شود.